

ĐẠI HỌC THÁI NGUYÊN
THAI NGUYEN UNIVERSITY

ISSN 1859 - 2171

TẠP CHÍ

KHOA HỌC & CÔNG NGHỆ

JOURNAL OF SCIENCE AND TECHNOLOGY

CHUYÊN SAN KHOA HỌC XÃ HỘI - HÀNH VI
SOCIAL SCIENCES - BEHAVIOR

SỐ ĐẶC BIỆT CHÀO MỪNG 85 NĂM THÀNH LẬP HỘI LIÊN HIỆP PHỤ NỮ VIỆT NAM (1930 - 2015)

Tập 143, số 13/1, 2015

CHUYÊN SAN KHOA HỌC XÃ HỘI - HÀNH VI

Mục lục	Trang
Nguyễn Hồng Linh - Mô tả di bản và bước đầu khảo sát văn bản <i>Thạch động tiên sinh thi tập</i> của Phạm Nguyễn Du	3
Dương Quỳnh Phương, Đàm Thị Uyên - Văn hoá truyền thống của các dân tộc trong xu thế phát triển và hội nhập (Nhìn nhận và đánh giá từ thực tiễn của tỉnh Cao Bằng)	9
Nguyễn Thị Hoàng Lan - Vận dụng một số phương pháp dạy học tích cực để nâng cao chất lượng giảng dạy môn pháp luật đại cương trong các trường thành viên thuộc Đại học Thái Nguyên	17
Hồ Thị Mai Phương, Hoàng Thị Tú - Hình thành biểu tượng số và phép đếm cho trẻ mẫu giáo qua tổ chức trò chơi học tập	23
Nguyễn Thị Hòa - Tục lệ xã hội ở huyện Trùng Khánh (Cao Bằng) qua hương ước cải lương thời cận đại	27
Cao Thị Hào, Phạm Thị Thu Hoài - Khảo sát từ tiếng pháp ở một số tác phẩm du kí trên nam phong tạp chí (1917 - 1934)	35
Ngô Thị Lan Anh, Phạm Thị Huyền - Phát huy vai trò tích cực của sinh viên trong việc nâng cao chất lượng học tập học phần những nguyên lý cơ bản của chủ nghĩa Mác - Lênin ở trường đại học	41
Trần Thị Lan, Vũ Thị Thủy - Kết hợp phương pháp nêu vấn đề và thảo luận nhóm trong giảng dạy nội dung "sứ mệnh lịch sử của giai cấp công nhân" thuộc học phần những nguyên lý cơ bản của chủ nghĩa Mác - Lênin	49
Nguyễn Thị Khương, Trịnh Thị Phương - Dạy học hợp tác - phương thức dạy học theo định hướng phát triển năng lực	55
Nguyễn Thị Thu Hằng - Hồ Chí Minh với việc xây dựng nền pháp quyền của dân, do dân và vì dân qua sự ra đời của cơ quan quyền lực và cơ quan hành chính cao nhất nước Việt Nam dân chủ cộng hòa	61
Hoàng Thị Thắm - Quan điểm của sinh viên về các hoạt động luyện tập từ vựng trong lớp học tại trường Đại học Kỹ thuật Công nghiệp	67
Phạm Thị Mai Yến, Vũ Hồng Vân - Những chuẩn bị cần thiết để thành công trong một cuộc phỏng vấn xin việc	73
Phạm Thị Vân Huyền - <i>Những người đàn bà tím</i> - Niềm kiêu hãnh về vẻ đẹp cơ thể nữ	79
Cao Thị Hồng - Lối văn nghệ thuật truyện ngắn Lê Minh Khuê thời kỳ đổi mới	85
Lê Thị Thu Hà, Lê Thị Minh Nguyệt - Bàn về một số vấn đề trong giảng dạy môn học cơ sở lý thuyết mạch điện	91
Đỗ Thị Thúy Hà - Vai trò của người giáo viên trong việc dạy kỹ năng viết cho sinh viên chuyên ngành tiếng Trung tại Khoa Ngoại ngữ - Đại học Thái Nguyên	97
Vũ Kiều Hạnh - Sử dụng truyền thông đa phương tiện trong quá trình giảng dạy tiếng Anh nhằm phát triển kỹ năng nói cho sinh viên năm thứ nhất tại trường Đại học Nông Lâm Thái Nguyên	101
Mai Thị Ngọc Hà, Vi Diệu Minh - Dạy học môn toán cao cấp theo hướng tạo hứng thú học tập cho sinh viên trường Đại học Nông Lâm - đại học Thái Nguyên	107
Trần Thị Huệ, Phùng Thị Hải Yến - Một số biện pháp phát huy tính tích cực nhận thức của học sinh trong dạy học toán	113
Hoàng Thị Cương, Vũ Kiều Hạnh - Đánh giá tính khả thi của giải pháp đề xuất nhằm nâng cao khả năng đọc hiểu của sinh viên năm thứ nhất tại trường Đại học Nông Lâm, Đại học Thái Nguyên	119
Hồ Thị Nguyệt Thăng - Phương pháp xây dựng và ưu việt môi trường học tập tiếng trung quốc tế tại Khoa Ngoại ngữ - Đại học Thái Nguyên	125

NHỮNG NGƯỜI ĐÀN BÀ TẮM - NIỀM KIÊU HÃNH VỀ VẺ ĐẸP CƠ THỂ NỮ

Phạm Thị Vân Huyền*

Trường Đại học Khoa học – ĐH Thái Nguyên

TÓM TẮT

Những người đàn bà tắm là một trong những tiểu thuyết xuất sắc của Thiết Ngung viết về phụ nữ mang khuynh hướng nữ quyền rõ nét. Bằng nhân quan nữ giới, Thiết Ngung mạnh dạn ca ngợi những người phụ nữ biết nâng niu, trân trọng, luôn tự hào, hãnh diện về vẻ đẹp cơ thể mình. Họ đóng vai trò chủ động trong cuộc hành trình kiếm tìm giá trị bản thể nữ và đòi hỏi bình quyền với nam giới. Bài viết đi sâu phân tích, lý giải nét riêng biệt, mới mẻ này của Thiết Ngung trong dòng chảy văn học Trung Quốc.

Từ khóa: *Thiết Ngung, tiểu thuyết, Những người đàn bà tắm, nữ tính, cơ thể*

1. Thiết Ngung là một trong những cây bút nữ có tầm ảnh hưởng lớn của nền văn học đương đại Trung Quốc. Bà đã ba lần nhận giải thưởng toàn quốc về truyện ngắn và truyện vừa, hai lần nhận giải thưởng Văn học Lỗ Tấn, từng được đề cử giải thưởng Mao Thuần. Cùng với các đồng nghiệp nữ như Trương Kháng Kháng, Vương An Úc, Tri Lợi, Trương Khiết..., các tác phẩm của Thiết Ngung đã góp phần làm nên dòng Văn học Nữ tính Trung Quốc với nhiều thành tựu đáng ghi nhận.

Thiết Ngung viết truyện ngắn, truyện vừa nhưng nổi bật hơn cả là thể loại tiểu thuyết. Trong giai đoạn hiện nay, khi tiểu thuyết của các nhà văn trẻ đang làm mưa, làm gió trên văn đàn Trung Quốc (như tiểu thuyết của Vệ Tuệ, Xuân Thu, Miên Miên, An Ní Bảo Bối, Quách Tiểu Lộ...) thì các tiểu thuyết của Thiết Ngung vẫn luôn giành được sự quan tâm của độc giả, đặc biệt là giới nghiên cứu, phê bình nữ quyền. Có thể nói, tiểu thuyết của Thiết Ngung (*Thành phố không mưa, Cửa hoa hồng, Những người đàn bà tắm, Bát hoa...*) có màu sắc và hương vị riêng. Nó không quá cuồng nhiệt mà cũng không tao nhã, u buồn. Nó đẹp về đẹp của sự trầm tĩnh nhưng cũng không kém phần bạo liệt. Nói

như nhà nghiên cứu Trần Lê Hoa Tranh: “Tu tưởng của Thiết Ngung vượt lên trên, ở vào một tầm khác trong Văn học nữ đương đại Trung Quốc” [3,142].

Trong lời tựa cho bản dịch tiểu thuyết *Cửa hoa hồng*, Thiết Ngung chia sẻ: “Bản thân tôi khi đứng trước đề tài nữ tính cứ muốn thoát khỏi cái nhìn thuần túy nữ tính. Tôi muốn có được cái nhìn hai chiều, cũng có thể gọi đây là góc nhìn *tính thứ ba*, với góc nhìn ấy rất có lợi cho tôi nắm vững trạng huống sinh tồn chân thật của người phụ nữ” [2,6]. Như vậy, có thể thấy, Thiết Ngung là nhà văn ý thức rất rõ về ngòi bút của mình, chính điều này đã tạo nên tính khách quan, chân thực trong những trang văn Thiết Ngung. Người đương thời ghi nhận công lao của nữ văn sĩ như là người người đi tiên phong trong việc khắc họa chân dung người phụ nữ đương đại Trung Quốc, là đại diện tiêu biểu nhất của Văn học nữ với sự cảm thụ nhạy bén và khả năng khám phá vô cùng tinh tế chiều sâu nữ tính.

2. *Những người đàn bà tắm* (Đại dục nữ) là một trong những tiểu thuyết bán tự truyện của Thiết Ngung, được viết năm 1999 và xuất bản năm 2000. Tác phẩm được xem là “hiện tượng của năm”, được dịch ra rất nhiều thứ tiếng, thu hút sự chú ý của một lượng đông đảo độc giả và gây tiếng vang lớn trên văn đàn Trung Quốc

* Tel: 0977791986; email: van_huyen_86@yahoo.com

cũng như thế giới. *Những người đàn bà tắm* kể về một gia đình trí thức Bắc Kinh trong và sau cách mạng Văn hóa. Cuối những năm 60 của thế kỉ XX, bố mẹ Doãn Tiểu Khiêu là Doãn Xích Tâm và Chương Vũ bị kì luật và bị điều từ Bắc Kinh về nông trường Vĩ Hà. Trong một lần được nông trường cho về chữa bệnh, Chương Vũ đã ngoại tình với bác sĩ Đường và sinh ra bé Doãn Tiểu Thuyên. Cái chết của cô bé hai tuổi này có liên quan đến Khiêu và Phạm, vì vậy, cái chết ấy đã không nguôi ám ảnh họ suốt quãng đời sau này. Chỉ khi Đường Phi - bạn của Khiêu chết thì sự thật về cái chết của bé Thuyên mới được hé lộ. Mặc dù rất yêu Trần Tại nhưng kết thúc tác phẩm, Khiêu quyết định trả Trần Tại về với người vợ cũ là Vạn Mỹ Thìn.

Trong lời tựa cho bộ tiếng Việt tái bản năm 2006, Thiết Ngung viết: "*Những người đàn bà tắm* là tên một nhóm tranh của P. Cézanne, họa sĩ người Pháp thuộc trường phái Ấn tượng mà tôi đã lấy làm tên sách. Trên tranh, những tấm thân con gái màu nâu nhạt nhòa quỳ gối cùng cỏ cây và đất đai, những cô gái mạnh khỏe, thân nhiên, an nhiên, chất phác, không điệu bộ mà cũng có gì trái lẽ thường. Những cô gái này là giới hạn mà nhân loại hướng tới" [1,10]. Phải chăng, với *Những người đàn bà tắm*, Thiết Ngung cũng đang muốn hướng độc giả tìm đến với vẻ đẹp tự nhiên nhất của người phụ nữ, vẻ đẹp chỉ có thể tìm thấy khi người phụ nữ biết tự ý thức về giá trị của chính mình.

Có thể nói, những nhân vật nữ trong tác phẩm đã phải trải qua một cuộc tắm gội lớn cả về thể xác và tinh thần để lột xác và trưởng thành, để tái sinh và khẳng định mình trong xã hội muôn vàn sóng gió. Kết thúc tác phẩm, nhân vật chính Doãn Tiểu Khiêu băn khoăn tự hỏi: "Thế giới này liệu có gì tồn tại hoàn chỉnh hơn là trái tim tan vỡ?" [1,439], đó cũng là lúc cô nhận ra chân lý cuộc sống: sống là phải biết cho đi nhiều hơn là nhận lại.

3. Quay ngược thời gian, trở về với dòng văn học truyền thống Trung Quốc, chúng ta dễ dàng nhận thấy: Thứ nhất, vẻ đẹp của người phụ nữ có được các tác giả miêu tả, ngợi ca nhưng đó chỉ là vẻ đẹp được miêu tả bởi nam giới, dưới góc nhìn của nam giới. Thứ hai, rất ít có hình ảnh những người phụ nữ hãnh diện, tự hào về vẻ đẹp cơ thể mình và công khai niềm hãnh diện, tự hào ấy. Điều này có nguyên do của nó: Trong xã hội phụ quyền, lấy nam giới làm trung tâm, làm thước đo cho mọi giá trị, người phụ nữ chấp nhận vai trò, vị trí phụ thuộc của mình vào nam giới như một sự tất yếu. Họ luôn mang khát vọng đạt đến những chuẩn mực nam giới, tự đánh đồng mình theo những tiêu chuẩn được cả xã hội chấp thuận. Thiết Ngung nhận thức sâu sắc được điều này: "Ở Trung Quốc không có nhiều phụ nữ có được khái niệm rõ ràng về tự giải phóng, thật sự nô dịch và áp bức tâm linh phụ nữ cũng không hẳn là nam giới, mà chính là tự thân phụ nữ" [2,6]. Vì vậy, viết về phụ nữ, Thiết Ngung như muốn "trả món nợ thế kỉ" cũng là để tiếp thêm sức mạnh cho những người cùng giới trong cuộc đấu tranh tự giải phóng bản thể nữ. Nữ văn sĩ luôn tìm cách khai thác triệt để những lợi thế về thân thể của người phụ nữ. Trong những trang văn của bà, thường xuyên xuất hiện hình ảnh những nhân vật phụ nữ tự ngắm nhìn, nâng niu, trân trọng cơ thể mình. Vẻ đẹp của họ là do họ và những người cùng giới tự khám phá, phát hiện và ngợi ca, không cần đến những đánh giá của nam giới. Đây thực sự là màu sắc mới mẻ mà Thiết Ngung mang đến cho dòng văn học đương đại lúc bấy giờ.

Đọc *Những người đàn bà tắm*, chúng ta không khỏi ám ảnh bởi vẻ đẹp của Đường Phi - một vẻ đẹp mang tính nổi loạn, phá cách, nằm ngoài khuôn mẫu truyền thống nhưng nó lại là vẻ đẹp hoàn toàn tự nhiên, rất đời thực. Không e dè, giấu diếm, Đường Phi muốn vẻ đẹp của mình được mọi người biết đến. Cô tự ngưỡng mộ chính mình: "Phi cảm

áo mưa đi vào nhà vệ sinh, khi quay ra Phi trở thành *Đêm Cairo*: hai bím tóc buộc cao, để trần hai cánh tay mịn màng, cái áo mưa được Phi kẹp dưới nách, che vùng ngực, lộ hai xương bả vai tuyệt đẹp” [1,142]. Trước sự ngỡ ngàng của Khiêu và Do Do, Phi không ngần ngại “bỏ hai tay ra, tẩm áo mưa tuột xuống, Phi lóa thể ngay dưới mắt các bạn. Có thể Phi không cố ý mà muốn để những cặp mắt trong sạch của Khiêu và Do Do được trông thấy cơ thể đã chín, cơ thể biết nhiều hiểu rộng của Phi hơn của hai người bạn này” [1,142]. Lúc này Phi 15 tuổi, hơn Khiêu 2 tuổi. Với Khiêu, cơ thể Phi có biết bao điều bí mật mà Khiêu chưa hề được biết nhưng Phi thì Phi biết rất rõ, Phi xem đó là một niềm tự hào.

Được Khiêu giới thiệu vào làm mẫu cho Khoa Sơn dầu của Học viện Mỹ thuật, Phi nhanh chóng nhận lời không phải vì tiền mà vì “tớ thích khóa thân, rất nên vẽ tớ khóa thân” [1,275]. Và rồi, khi “Phi xuất hiện trên bục, Phi biết rằng ánh mắt thầy giáo và sinh viên, những ánh mắt không tà ý, rất đản phục nhưng phải kiềm chế hưng phấn” [1,276]. Sự tự ý thức, tự biết mình đẹp mà hơn nữa lại luôn hãnh diện về vẻ đẹp ấy khiến Phi dường như đẹp hơn bao giờ hết, một vẻ đẹp mà không phải ai cũng xứng tầm chiêm ngưỡng. Nó gần đấy mà xa đấy, quen đấy mà ngỡ như chưa thấy bao giờ.

Có thể nói, mô tả thân thể nữ, ngắm nhìn thân thể nữ là một sự khẳng định ý thức phái tính rất rõ nét. Đó là tiêu chí đánh giá sự giác tỉnh nữ giới, cũng sự đáp trả đầy ý nghĩa đối với xã hội nam tính. Vậy nên, người phụ nữ đẹp đâu cần qua con mắt đàn ông. Họ cần đẹp trong con mắt của chính giới mình trước đã. Chẳng thế mà Thiết Ngưng để Khiêu gặp Phi lần đầu đã ngay lập tức bị Phi cuốn hút: “Đôi lông mày đen, cặp môi đỏ và mái tóc màu hạt dẻ uốn lượn trước trán làm Khiêu lóa mắt” [1,111]. Rõ ràng, dưới góc nhìn nam quyền, vẻ đẹp của Phi thuộc phạm trù cái hư hỏng

bởi nó khác xa về đẹp của sự đoan trang, nét na, thùy mị. Thế nhưng, dưới góc nhìn nữ quyền, nó lại được ngợi ca. Ngợi ca đơn giản vì nó là vẻ đẹp tự nhiên, toát lên từ một cô gái cá tính: “Đường Phi đòi truy, sự đòi truy không thể che giấu làm cho Khiêu xúc động. Trước khi gặp Phi, chưa một cô gái nào làm Khiêu xúc động đến thế. Nó cảm thấy có chút gì đó sùng bái Đường Phi, sùng bái một người con gái đẹp đến đòi truy” [1,112].

Sùng bái Đường Phi là thế nhưng với món quà vô giá mà tạo hóa ban tặng cho mình, Khiêu cũng hết sức trân trọng, tự hào: “Khiêu tắm nước nóng, Khiêu cẩn thận xoa hai bầu vú, nước và bàn tay mềm mại bầu vú, Khiêu để vòi nước phun toàn thân, phun vào chỗ kín từ lâu yên tĩnh...” [1,360]. Để rồi khi có cơ hội, Khiêu muốn khoe cơ thể mình với người yêu - một cơ thể tràn trề năng lượng sống đang cần được lên tiếng, cần được khẳng định: “Hai người làm tình dưới góc hạnh đào yên tĩnh, Khiêu mở lòng trần mình dưới ánh mặt trời và trước anh, để ánh mặt trời và anh mềm mại của mình. Khiêu để anh tận mắt kinh ngạc, anh nhớ mãi sắc màu tươi trẻ của con người Khiêu sáng rõ dưới ánh mặt trời” [1,364]. Vậy là, giữa thanh thiên bạch nhật Khiêu đã khẳng định được sức quyến rũ của cơ thể mình không chút ngần ngại. Chính trong giây phút ấy cô được tạm thời quên đi quá khứ đau buồn, được “trong trắng và tinh khiết như thủy tinh”. Phải chăng, với Khiêu đó là một sự bù đắp?

Không chỉ hãnh diện về vẻ đẹp cơ thể mình, những người phụ nữ trong *Những người đàn bà tắm* còn biết làm chủ cơ thể, thậm chí tận dụng cơ thể như một thứ vũ khí chống lại nam quyền. Đường Phi căm dỡ mọi loại đàn ông. Không một người đàn ông nào từ thường dân cho tới quan chức cấp cao thoát được vẻ đẹp cơ thể và sức quyến rũ mê hồn từ cô gái này. Thế nhưng “làn môi Phi chưa hề hôn ai và cũng chưa bị ai hôn, ... dường như đó là mảnh

đất nhỏ bé cuối cùng thuộc về Phi, mảnh đất nhỏ bé tinh khiết cuối cùng” [1,247]. Trong những cuộc truy hoan cuồng nhiệt, thậm chí với chồng, Phi vẫn luôn tinh táo để giữ gìn đôi môi ấy “Phi chưa bao giờ cho hân đụng đến làn môi, dù Phi là vợ hân” [1,274]. Để rồi, trong giây phút cuối cùng tạm biệt cuộc đời, trong hơi thở yếu ớt của một sinh mệnh hấp hối, Khiêu vẫn không quên tự hào: “tớ qua tay rất nhiều thằng đàn ông, nhưng không một ai được đụng đến miệng tớ, tớ không cho chúng đụng đến” [1,380]. Có lẽ đó là một góc riêng đầy kiêu hãnh mà Phi gìn giữ cho người cha chưa một lần gặp mặt, biết tên.

Có một điều đặc biệt là, càng trân trọng, ngợi ca vẻ đẹp tự nhiên của người phụ nữ bao nhiêu, Thiết Ngung càng kịch liệt phản đối vẻ đẹp giả tạo được chỉnh sửa bởi các thẩm mỹ viện bấy nhiêu. Bản khoán bởi cái sống mũi chưa cao, bà Vũ - mẹ của Doãn Tiểu Khiêu quyết định phẫu thuật nâng cao sống mũi lên. Nhưng từ khi có cái mũi mới, “ông Tầm không nằm chung với bà nữa, còn Khiêu thì không những từ chối đi phố cùng mẹ mà còn rất ít về nhà” [1,402]. Khiêu cảm thấy khó chịu, cô sẵn sàng nổi nóng với mẹ bất cứ lúc nào: “khuôn mặt mẹ trước đây rất chân thật, là khuôn mặt người thân của con nhưng... con xin lỗi mẹ, con không thể chịu đựng được vẻ mặt mẹ bây giờ” [1,402], “mẹ cứ tưởng con nghe theo lời khuyên của mẹ với bộ dạng mẹ như hiện nay chắc?... Tại sao mẹ cứ phải thế? Mẹ không phải diễn viên, không phải người dẫn chương trình truyền hình, tại sao mẹ cứ phải chỉnh hình để con phải khó chịu, phải kinh hãi!... mẹ là một... là một... Là một quái vật!” [1,405-406]. Với cái mũi mới, cao hơn, bà Vũ đã hoàn toàn bị cô lập. Bà trở nên xa lạ với chính những người thân yêu nhất. Hành động liều mạng gây chiến với khuôn mặt của bà khiến bà trở nên xấu xí thâm. Thiết Ngung phủ nhận vẻ đẹp đao kéo ấy như càng làm sáng lên vẻ đẹp tự nhiên đầy cá tính của

Đường Phi, của Khiêu, của những người phụ nữ hiện đại biết làm chủ vẻ đẹp của mình và biết bảo vệ nó với tư cách người sở hữu. Cùng với *Những người đàn bà tắm*, trong *Thành phố không mưa* và *Cửa hoa hồng*, chúng ta cũng bắt gặp những người phụ nữ mạnh mẽ và tự tin như thế, đó là Hữu Giai, Khuru Hoa, là Trúc Tây, Tư Kỳ Văn. Họ đã dũng cảm rời bỏ những sợi dây trói của chế độ nam quyền để kiếm tìm và nhận thức lại giá trị bản thân mà trước hết là vẻ đẹp thân thể người phụ nữ. Thiết nghĩ, một khi thân thể được giải phóng, người phụ nữ sẽ có sức mạnh để tiến đến những sự giải phóng khác nữa trong tương lai.

Như vậy, có thể thấy thông qua việc xây dựng hình tượng những nhân vật nữ của thời đại mới, Thiết Ngung đã góp thêm một tiếng nói mạnh mẽ vào dòng văn học nữ quyền, từng bước khám phá ra con đường “thoát khỏi sự nô dịch của chính bản thân cho người phụ nữ”. Bằng cái nhìn của người cùng giới, Thiết Ngung trân trọng, ngợi ca những người phụ nữ biết yêu vẻ đẹp thân thể của chính mình và không ngần ngại phô bày vẻ đẹp ấy với niềm kiêu hãnh, tự hào chính đáng. Chắc chắn rằng những tác phẩm của Thiết Ngung sẽ tìm được chỗ đứng bền lâu trong lòng độc giả bởi giá trị nhân văn của nó. Đúng như nhận định của nhà nghiên cứu Vương Trí Nhàn trong Lời bạt cho cuốn *Những người đàn bà tắm*: “Tác phẩm này của Thiết Ngung sẽ không bị phôi pha rất nhanh như nhiều cuốn sách nổi loạn đương thời mà không biết chừng sẽ gia nhập vào kho tàng cổ điển của nền văn học Trung Quốc vốn giàu truyền thống lịch sử” [1,481].

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Thiết Ngung (2006), *Những người đàn bà tắm*, Nxb Hội Nhà văn.
2. Thiết Ngung (2007), *Cửa hoa hồng*, Nxb Phụ nữ.
3. Trần Lê Hoa Tranh (2010), *Văn xuôi nữ Trung Quốc cuối thế kỉ XX - đầu thế kỉ XXI*, Nxb ĐHQG TPHCM.

SUMMARY

NHUNG NGUOI DAN BA TAM - THE PRIDE OF WOMEN' BODY

Phạm Thị Vân Huyền*
College of Sciences – TNU

Nhung nguoi dan ba tam is one of the best novel written by Thiet Ngung. It was written about the trend of the women's rights. By the way of a women seeing, Thiet Ngung intended to approve of the women who know to love themselves and take pride themselves on the beauty of their body. They are active in the process of finding the value of women and asking for the women's right as the men. The writing analises and explains the specialization and something new in novel by Thiet Ngung in Chinese literature.

Key words: *Thiet Ngung, novel, Nhung nguoi dan ba tam, feminine, bod*

ĐẶT VẤN ĐỀ

Lý luận văn đại thừa nhận kiến văn nghệ thuật là dạng phát ngôn được tổ chức nội cách nghệ thuật tạo thành cơ sở nghệ thuật của văn bản nghệ thuật. Lời văn được xếp có tính chất cố định, tính độc lập và tính vĩnh viễn. Cũng vậy, hình thức ngôn ngữ nghệ thuật là một phương tiện mang tính nội dung và mang tính tạo ra sáng tạo của nhà văn. Xem lời văn là tác là xem xét "ngôn ngữ trong tác phẩm văn cụ thể và sinh động của nó" [1]. Trong bài viết này, chúng tôi tập trung nghiên cứu lời văn nghệ thuật trong truyện ngắn Lê Minh Khuê thời kỳ đổi mới ở hai phương diện: a/ Lời văn đối thoại và độc thoại nội tâm, b/ Lời văn trần thuật. Từ đó làm sáng tỏ thông điệp của "những phát ngôn cố chủ thể, phát ngôn ấy biểu hiện trực tiếp lập trường, ý chí của kẻ đã sáng tạo ra nó" [3].

NỘI DUNG NGHIÊN CỨU

Lời văn đối thoại và độc thoại nội tâm

Ngày nhận bài: 28/9/2015; Ngày phản biện: 02/10/2015; Ngày duyệt đăng: 23/10/2015

Phản biện khoa học: TS. Cao Thị Hồng – Trường Đại học Khoa học - ĐHTN

* Tel: 0977791986; email: van_huyen_86@yahoo.com

đáp lại lời nói trước" [2]. Trong tác phẩm văn học, thời kỳ đổi mới có thể hiểu là một phần của văn bản nghệ thuật, một thành tố mà chức năng là để sự giao tiếp bằng lời nói của con người. Ở thời kỳ nghệ thuật khác đời trước, sự giao tiếp bằng lời nói của con người được thể hiện qua vai trò người nói và người nghe. Nếu như ở đời trước thông thường, các nhân vật của các cấp trao đổi hoàn toàn ở thể tự chủ thành quả thì đời trước trong nghệ thuật thì chỉ định thời được miêu tả qua sự diễn đạt của người viết. Vì vậy, đời thời nghệ thuật được nhìn nhận không đơn giản ở góc độ ngôn ngữ là các phát ngôn giao tiếp giữa các chủ thể mà rộng hơn, phải được xem xét theo một phương diện khác của nghệ thuật thể hiện cuộc sống của nhân dân.

Một trong những đặc điểm nổi bật của truyện ngắn Lê Minh Khuê là ngôn ngữ đời thường, gần gũi, bình dị, thân thiện. Để làm nên vẻ đẹp truyện ngắn Lê Minh Khuê được tác giả viết bằng ngôn ngữ đời thường của nhân vật. Chính ngôn ngữ đời thường của nhân vật trong truyện ngắn Lê Minh Khuê được tác giả viết bằng ngôn ngữ đời thường của nhân vật. Chính ngôn ngữ đời thường của nhân vật trong truyện ngắn Lê Minh Khuê được tác giả viết bằng ngôn ngữ đời thường của nhân vật.